

Sofyân

Va tan ar zu la dim

bun dan gi de rim

Ko yup bu var lı ğı
U şa dup ka fes bu

on dan gi de rim
ten den gi de rim

Yu va mı öz le dim

şû rî de ol dum

Vatan arzularım bundan giderim
Koyup bu varlığı andan giderim
Yuvamı özledim şûrîde oldum
Uşadup bu kafes tenden giderim

O meclis zevkî zâil olmadı hiç
Safâ bulmadım ağıyardan giderim
'Elest' savtın henüz dinler kulağım
Temâmet doldum ol ünden giderim

Dilerim sabr edem bir dem firâka
Alır şevk sabrımı benden giderim
Sefer kılmak için ol dost iline
Yıkıp işbu beden Mısır'ın giderim

Hayâli şöyle doldu gönlüme kim
Beni bensiz kodu benden giderim
Yürek kaynar bu can oynar bedende
Gönül cûşi geçer hadden giderim

Bozarım bendini işbu tılsımın
Bu cism ayrılmadan candan giderim
Ezel vaslı şarâbın içmiş idim
Ayılmadan humârından giderim

Visâli önüme düştü Habîb'in
Nice ayrı olam Dost'dan giderim
Deme bu sözü Eşrefoğlu Rûmî
Şulara kim demez bundan giderim